

חצר קטנה שנפרצה לגדולה, גדולה מותרת וקטנה אסורה

קושיית הגמ' = אם אמרינן שמצוי הנראה מבחוץ מהני א"כ קטנה נמי יהיה מותר.
תירוץ הגמ' = מיירי הכי שכותלי הקטן נכנסים לגדול ולכך אין כאן לחי גם מבחוץ.
קושיית הגמ' = ונימא לבד ויהיה לחי, וע"כ שיש בין כותלי הקטן לכותלי הגדול פחות מג' טפחים שהרי שנינו שמייירי שהקטן עשר אמות והגדול אחד עשר אמות, והרי כותלי המצוי ג"כ יש להם איזהו עובי א"כ ע"כ שיש ביניהם פחות מג' טפחים.

תירוץ הגמ' = שמייירי שכותל אחד יש לו ד' טפחים וכותל שני יש לו שני טפחים.
קושיית הגמ' = ונימא לבד מרוח אחד ויהיה לחי ע"ג קיר אחד.
תירוץ הגמ' = ס"ל כרבי שצחלר בעינן שני פסים, ואי אמרת לבד מרוח אחד יש כאן רק פס אחד.

קושיית הגמ' = מדוע כריך שהחלל של הגדולה תהיה בת אחד עשר והקטנה בת עשר.

אכן קטנה עשר
גדולה מאתנ
ער כבי אומר
ערוקא הגדולה
מותרת ט"אטו
והקטנה אסורה
מתחת אין או
לחי

- 1) נראה מבחוץ ושווה מבפנים אינו נידון משום לחי.
- 2) רבי סבר לה כרבי יוסי שצריך שיהיה כל פס בת שלושה טפחים.
- 3) כותלי החצר הקטנה אינם יוצאים כלפי הגדולה

א"כ מצו
הגדולה מאתנ
ערה ע"ה ער
אמות ע"ג
טפחים אהמ"ע
אנו ההלכה ע"ג
ע"ר"ם טפת א
אהמ"ע אנו
ב'ותר מאתנ ער
אהוד"ע אין כאן
אכ"ג

- 1) נראה מבחוץ ושווה מבפנים נידון משום לחי.
- 2) רבי לא סבר לה כרבי יוסי שצריך שיהיה כל פס בת שלושה טפחים.
- 3) כותלי החצר הקטנה יוצאים כלפי הגדולה